

d) Zakładanie gniazd wtyczkowych.

1. Części gniazd wtyczkowych, będące pod napięciem, nie powinny być dostępne.

2. Przyrządy wtyczkowe wysokiego napięcia powinny być zaopatrzone w specjalne wyłączniki, któreby umożliwiały wkładanie i wyjmowanie wtyczki pod napięciem.

e) Zakładanie bezpieczników topliwych i wyłączników samoczynnych.

1. Bezpieczniki topliwe i wyłączniki samoczynne powinny tak być dobrane, aby ogrzanie tych ostatnich nie mogło przekroczyć określonych przepisami granic.

2. Wielkość bezpieczników powinna odpowiadać normom, podanym w następującej tabelicy:

TABLICA I.

Bezpieczniki i paski względnie korki topliwe w zależności od przekroju.

Przekrój przewodu w mm ² .	Najwyższy dopuszczalny prąd w A	Stosowane bezpieczniki paskowe lub korkowe do A	Stosowane paski lub korki bezpieczn. do A
0,75	9		6
1,0	11	10	6
1,5	14		10
2,5	20		15
4	25	25	20
6	31		25
10	53		35
16	75	60	60
25	100		80
35	125	100	100
50	160		125
70	200	200	160
95	250		200
120	280		225
150	325	350	260
185	380		300
240	450		350
310	540		430
400	640	600	500
500	760		600
625	880		700
800	1050	1000	850
1000	1250		1000

3. Bezpieczniki wysokiego napięcia powinny być umocowane w ten sposób, ażeby stopienie się ich przy przeciążeniu nie mogło spowodować pomiędzy sąsiednimi przewodami zwarcia lub ich uziemienia.

4. Bezpieczniki powinny być ustawione na początku przewodu, który mają zabezpieczyć nie dalej, jak w odległości 1 metra od punktu odgałęzienia.

5. W miejscach, w których przekrój przewodu zmniejsza się w kierunku odbiorców prądu, powinny być ponownie ustawiane bezpieczniki, odpowiadające zmienionemu przekroju, jednakże nie jest to potrzebne w wypadkach, kiedy bezpieczniki, znajdujące się przed miejscem zmniejszenia przekroju przewodnika, zabezpieczają przekrój mniejszy.

6. Na odgałęzieniach przewodów od linii głównej przy zmianie przekroju bezpieczniki są niezbędne, o ile długość odgałęzienia przekracza 1 metr. — Odgałęzienia krótsze od 1 metra mogą być niezabezpieczone, o ile w pobliżu przewodów niema materiałów palnych.

7. Przewody rozdzielcze można zaopatrzyć we wspólny bezpiecznik na każdym biegunie, jeżeli suma prądów nie przekracza 6 A. — W ostatnim wypadku nie trzeba zakładać osobnych bezpieczników, ani w miejscu większych grup lamp żarowych, np. świeczników wielopłomiennych; wyjątkowo dozwolone są bezpieczniki wspólne dla prądu do 10 A łącznie, o ile napięcie nie przekracza 125 V.

8. Bezpieczniki niskiego napięcia powinny być o ile możliwości skupione i umieszczone w miejscach łatwo dostępnych.

9. Przewodów, służących do uziemiania, nie wolno zaopatrywać w bezpieczniki.

10. Przewody zerowe nie powinny być zaopatrzone w bezpieczniki. Wyjątek mogą stanowić izolowane przewody, będące odgałęzieniami od przewodu zerowego i stanowiące składową część sieci dwuprzewodowej. Na tego rodzaju odgałęzieniach mogą być stosowane bezpieczniki, jednakże przewody te nie mogą być uważane, jako uziemiające.

Projekt ujednostajnienia znakowania przewodników i kabli.

Opracowany dla T-wa Akc. „Kabel“.

Przewodniki gołe jednodrutowe (druty) lub wielodrutowe (linki): miedziany M, brązowy (krzemobronzowy) B, aluminjowy A.

Druty izolowane: drut dzwonek (do instalacji dzwonek. elektr.) DD; drut nawojowy (do nawijania maszyn) DN.

Przewodniki izolowane: przewodnik otasowany (gumą naturalną) PO; przewodnik powleczony (gumą wulkanizowaną) PG; przewodnik powleczony wielowarstwowy (do wysokich napięć) np. do 3000 V PGW/3000; przewodniki giętkie: 1) otasowany POG, 2) powleczony (gumą) PGG, 3) powleczony wielowarstwowy, np. do 3000 V, PGWG/3000; przewodnik powleczony świecznikowy (armaturowy) PGS; przewodnik powleczony płaszczowy syst. Kuhlo PGK; przewodnik powleczony pancerny PGP.

Sznury: sznur dzwonek SD; sznur otasowany pokojowy SO; sznur powleczony pokojowy SG; sznur powleczony zwieszakowy („pendlowy“) SGZ; sznur powleczony płaski SGP; sznur powleczony warsztatowy (do odbiorników przenośnych, ruchomych) wogóle SGR: 1) lżejszy SGR1, 2) normalny SGRN, 3) specjalny SGRS; sznur powleczony bębnowy (do nawijania na bęben) SGB; sznur powleczony, wielowarstwowy do wysokich napięć, np. do 3000 V, SGW/3000.

Kable obołowione: kabel obołowiony goły K; kabel obołowiony asfaltowany KA; kabel opancerzony taśmami żelaznymi i asfaltowany KP; kabel opancerzony drutami stalowymi i asfaltowany KPD; kable o żyłach wyocinkowych (sektorowych): 1) obołowiony goły KW, 2) obołowiony asfaltowany KAW 3) opancerzony taśmami KPW i 4) opancerzony drutami KPDW.

Prof. St. Odrowąż Wysocki.